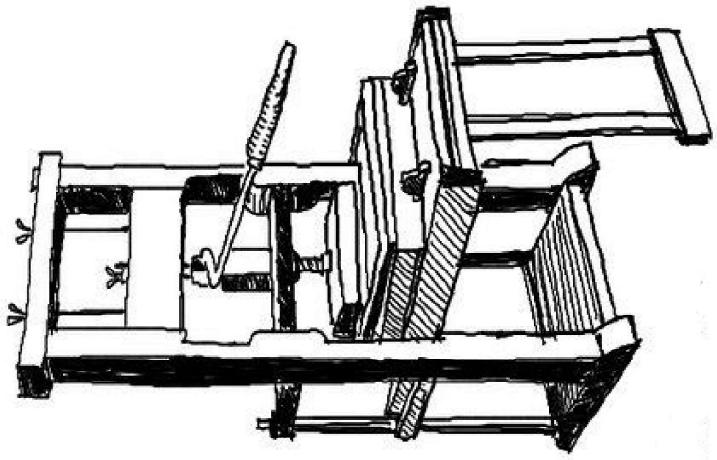

POLIZIARIK GABEKO MUNDU BAT

la edozein arazo sozial – auzokide zaratatsuetatik hasita kotxearen atzearen argi hautsi battetara – poliziaren esku-hartzearen gai bihurtu den gizarte batean bizi gara. Emaitza jazarpen eta indarkeria izurrite bat da. Baino, gure arazoak konpontzeko beste modu batzuk aurkituko bagenit? Eta botere poliziaia atzera eginarazi eta erakundeak erabat deuseztatzeko bagenu? Hemen, beste bisionario batzuekin batera pentsatzera eta jardutera gombidatzen zaitugu, eta poliziariak gabeko mundu bat lortzeko moduak aurkitzera.

Jatorrizko testua:

-A World Without Police-
<http://aworldwithoutpolice.org/>

Gazteleraako itzulpena:

-Por un mundo sin policia-
Todo por hacer

Euskarazko itzulpena:

-Poliziariik gabeeko mundu bat-
Estraperlo Distri.

Testua kopiatzea eta ereproduzitzea gomendatzen da, betiere
etekin ekonomikorik ateratzeko asmorik ez badago. Ez dugu
jabetza intelektualean sinisten. Norbaitek impresio gastuak
baino gehiago eskatzen badizkizu fanzine hau lapurtu.

Irakurri eta pasatu!

POLIZARIK GABEKO MUNDU BAT

Kontaktua:

estraperiodistri@protonmail.com
https://estraperiodistri.noblogs.org/

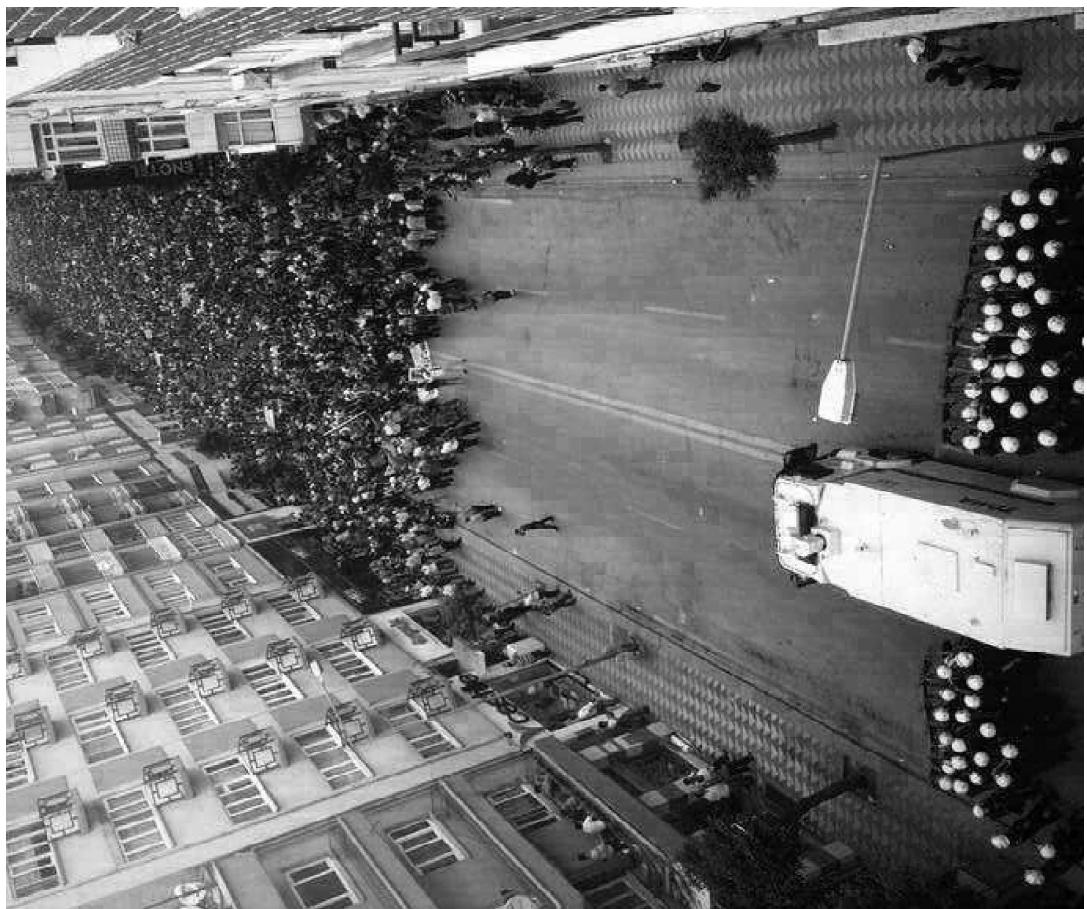
2020, Udalerria

*Gorroto dugu polizia. Zerbait argia da hori.
Era metodiko batean jaxartzen gaituen
sistemanen aurpegi biolentoena dira. Hala
ere, gure egunerokotasunean eta baita inguru
keritkoetan, poliziari zilegitasuna ematen zaio.
Gatazkak aurkezten direnean politziarenengana
jotzen jarraitzen duen jendarte bat gara, hala
nolako tutela bat beharko bagenu bezala.
Estatuak gure pentsamendua kolonizatzen
dihardu bere estruktura eta antolamendu
motak beharrezkoak direla sinestari
nahian.*

*Gure amorrua onartzan dugu,
ulertzen dugu.
Baina orain,
antolatzen hasteko gararia da.*

- Polizia-sindikatuen botere politikoarekin amaitzea, tokiko gobernuetan duten eragina murriztuz eta, azkenik, desagerraraziz.
- Gure mugimendua nahikoan indar hartzen duenean, indar poliziaak desegitea autogobernu demokratikoko eremuetan, eta horien ordez Ertidegoko segurtasun-sistemak eta gatazkak konpontzeko sistemalk ezarri.

Bada gure imagineria aldatzeko garaia, gure komunitateen segurtasuna gure gain hartzekoa eta sor daitezkeen gatazkak gure kabuz konpontzekoa. Datozén garai hauetan, bizitzaren militarizazio eta askatasunen murrizketekin, inoiz baino garrantzitsuagoa da alternatibak eraikitzen hastea. Has gaitezen beraz polizia gabeko jendarte bat eraikitzen zapalkuntza oro alderatuz.

Desegin

Polizia desegiteak ustiapena, zapalkuntza eta desberdintasun kapitalistak beste bide batzuetatik babesten jarraituko duten “auzo-baketzaileen” taldeak sortzea baino zerbait gehiago esan nahi du. Desahalduntzeaz eta armagabetzeaz gain, gorputz polizialak desegiteak helburu zabalagoa du: polizia erabat abolitza.

Poliziaren hilketek eta azaleko erreformek hauek geldiarazteko nahikoak ez direla erakusten jarraitzen duten bitartean, geroz eta jende gehiagok onartzan du arazoak ez dagoela polizia-erakundeen barruan, baizik eta polizia-erakundea bera dela arazoa.

Hauek dira polizia desegiteko bidean eman beharreko pauso batzuk:

- Delituari, gatazkari eta identitateariburuz dugun pentsamoldea aeraldatzea. Delitu-zigor bortitzaren, justizia kartzelaren, eta kriminalitatearen eta persона mota jakin batzuen arteko lotura eten daitike. Agerian gera daitike “delituaren” diskurtsoa nola erabiltsen den jende beltz, indigena, arrazalizatu, pobre, queer edo errebeldeari gizatasuna kentzeko. Zigor, kontrol eta zatiketa terminoetan pentsatzan ez badugu, benetako justiziak zer esan nahi dezakeen imajinatzen has gaitezke.

- Eskandaluetan nahasita dauden edo politikoki ahalak diren polizia-unitate jakin batzuk desagerrazteko borroka egitea, New Yorkeko Poliziaren kale-delituen unitatearekin gertatu zen bezala, 1999an Amadou Diallo hil zutenean.

- Komisaldegiajak desegitea, finantzaziorik ez, aldaketa demografikoak edo herri-protestak aprobetxatzu.

- Polizia zenbait erakundetatik ateratzeko antolatzea, hala nola ikastetxeetatik edo ospitaleetatik. Ez da segurtasun pribatuarekin ordezkatu behar, baizik eta demokratikoki aukeratutako eta babesten dituzten pertsonek zuzendutako bizilagunen segurtasun-ekipoak garatu behar dira.

Ia edozein arazo sozial-auxokide zarakatsuetatik hasita kotearemen atzeko angj hautsi batetara-poliziaren esku-hartzeanen gai bihurtu den gizarte hantean bihi gara. Emaitza jazarpen eta indarkeria izurritze bat da. Baino, gure arazoak konpontzezko/beste modu batzuk aurkituko bagenitu? Eta botere poliziala atzera eginarazi eta erakundeak erabat deuseztatuko bagenu? Hemen, beste bisionario batzuekin batera pentsatzen eta jardutera gonbidatzzen zaitugu, eta poliziarik gabeko mundu bat lortzeko moduak aurkitzera.

Honela aurkezten da AEBetako A World Without Police proiektua. Beraien helburua, izenak berak esaten duen bezala, poliziarik gabeko mundu baterantz abiatzean datza. Horretarako kritika zurrun eta antzuetaifik haratago, estrategia konkretuak planteatzen dituzte. Nahiz eta AEBk testuinguruaren idatzia izan, munduko beste zembait txokotara estrapola daitekeela deritzogu. Todo Por Hacer aldzikariak egin zuen gaztelerazko itzulpena eta horretaz baliatu gara fanzine hau argitaratzeko.

“Arazoa”

Hauek dira poliziak armagabetzen hasteko moduetako batzuk:

- Armadaren eta poliziaren arteko lotura ezabatzea, ekipamendu militarra saltzeko eta polizia-sailei entrenatzeko programak edo polizia-gorputzetan armadako beteranoei enplegua eskaintzen dietenak alde batera utzita.
- Informatzaile ordainduen, ezkutuko agenteak eta gizarte-mugimenduen bigilantziaren erabileraik suposatzen duen errepresio politika azaltzea eta salatzea.

- Ekintzaileen artean segurtasun-teknikak aztertza eta partekatza, bigilantzia informatikoko prebentzio-metodo gisa eta polizia-infiltrazioaren aukera eta eraginkortasuna murrizteko.

- Poliziaren armagabetzearen aldeko kampainak egitea testuinguru zehatzetan, hala nola eskolenetan, ospitaleetan eta, epeluzera, kale-patruietan.
- Poliziari aurrekontu publikoak esleitzearen aurka protesta egitea, haren finantzaketa ezabatzeko borrokatzea, horrek armamentua eskuratzeko eta kontratatatzeko gaitasuna murriztuko baitio.

Poliziaren basakeriaren aurkako ekintzaileek esan ohi dute polizia hor dagoela babesteko eta zerbitzatzeko, eta kexu dira ez dutelako halakorik egiten. Baino poliziaren helburuari buruzko uste hori okerra da. Sortu zenetik orain artera, indar polizialek gutxiengo aberatsa zerbitzatu eta babestu dute gehiengoaren aurka, jende zuria gainerakoena aurka. Legearren aplikazio desorekatua eta indarkeria ez dira aberrazioak, haien lanaren ezinbesteko zati bat dira.

Historikoki, indar polizialak enpresen eta aberatsen jabetza babesteko eta nagusitasun zuria mantentzeko sortu ziren. Hirietan, kapitalismo industrialak ekarri zuen jende pobre kopuru gero eta handiagoari aurre egiteko sortu ziren, eta nekazaritzako landaketa eta kolonietan, beriz, esklaboen matxinaden mehatxuari erantzuteko.

Inglaterran, lehen polizia merkatari aberatsek sortu zuten, Londreseko portu komertziala lapurretari aurrea hartzeko. Lehen saia kera honiek Londreseko Polizia Metropolitarra, munduko lehen indar polizial modernoa, ezartzeko oinarriak ezarri zituen 1829an. Estatu Batuetan, lehen polizia-sailak XIX. mendearren erdialdean sortu ziren ipar-ekialdeko hirietan, migratzaille pobreen istiluak eta hiri-kultura arazotsua kontrolatzeko, klase ertainen jabetza babesteko eta esklaboen ihesaren aurkako legeak betearazteko. Hegoaldean, poliziak esklaboen kontrolatzeko patruiletatik abiatuta eboluzionatu zuen, eta esklaboen ihesak edo matxinadak sainestea izan zuen helburu.

Kasu guztietan, polizia klase zuri menderatzalearen jabetza eta interesak defendatzeko asmatu zen. Zapalduen gizarte kapitalista asalda ez dezaten, dela jokabide antisozialen bidez, dela matxinada kontzienteen bidez.

Gaur egun, polizia-zerbitzuen dibertsifikazioa gorabehera, poliziaren jarduera nagusia kaleak patruilitza da oraindik ere. Kale-patrilek arauditzate oso bat betetzen dela zaintzen dute, pobreak eta beste biztanle-geruzu batzuk kontrolatzeko, menderaezinak edo zurrunbiloitsuak kontsideratzzen direnak. Arraza -bereziki beltza- erabilitzen dute helburu potentzialak

identifikatzeko seinala gisa. Poliziak gutxitan erreparatzen die nagusiek egindako lan-abusuei edo lepo zuriko delituei. Alderantziz: merkataritzarenak babesten dituzte, eta, neurri txikiagoan, klase ertainen jabetza. Funtsean, gizarte kapitalistaren zapalkuntzarako modurik hedatuena ez da polizia, baizik eta gure esplotazioa lampostuan, non enplegatzailentzat sortzen dugun balioa lapurtzen zaigun, etekin moduan. Ustiapean mota hori erabat normaltzat eta legezkotzat jotzen da, begi-bistan ezkutatuta dagoen krimena.

Gaur, atzo bezala, poliziak kapitalismoa martxan mantentzen duten komponketa komertzialak, laboralak eta bizilekuak babesten diru, baita haitaz baliatzen direnak ere.

Hain zuzen ere, poliziaren hellburu nagusia sistema bidegabe bat defendatzea delako, ezinezkoa da poliziak pertsona guztiaik berdin babestea eta zerbitzatzea. Polizia-gorputzak pertsona arrazionalizatu pobreei zuzentzen diete beren arreta, eta jende aberatsarengandik aldentzen dute, eguneroko esplotazio kapitalista bere horretan utziz. Ustiapenak jarraitzen duen bitartean, aberatsak aberatsago bihurtzen dira eta eliteek gero eta botere handiagoa hartzen dute poliziaren arreta nahi duten lekura bideratzeko. “Berdintasuna legearen aurrean” esamolde hutsa da gizarte mota honetan, “adierazpen askatasuna” bezalakoa, komunikabideen emisia o erreseki erosia eta saltzen dutenean.

Poliziak gobernuarentzat lan egiten duenez kapitalista pribaturen batentzat izan beharrean, badirudi herritarrei oro har zerbitzatzen dietela, eta poliziak seinalatzen dituen pertsonak etsaipublikoak direla. Egunerokopolizia-lanak pbreak eta azal zurikoak ez direnak biluzten diru, eta baldintza onenak dituzten langileak gonbidatzen diru poliziarenengan babesia bilatzera, klase nagusiar egiten duen bezala. AEBetako polizian bereizketa prozesu hori beti izan da arrazista. Esklaboak kontrolatzeko patruilek basailu zuri pbreak esklaboen jahe aberatsekin lotzen zituzten esklabo beltzen menderatzea mantentzeko. Era berean, gaur egungo poliziak lehen mailako eta bigaren mailako herritarren artean banatzen diru, eskubide unibertsalen izenean.

Desparekotasun kapitalistari eusteko, polizia lanak beti eskatuko du mehatxua eta indarkeriaren erabilera. Horrek bereizten diru poliziak

Poliziaren terrorearen biktima guztietatik, soilik horietako bat iristen da titularretara edo borrokaren martiri bihurtzen dira. “Ezin duit armasari hartu” edo “eskuak gora, ez tiro egin” bezalako esloganek jasaten dugun indarkeria gogorarazten digute. Eta indarkeriak aurrera jarraitzen du altxatu eta erantzuten dugunean: milioika lagunek ikusi zuten Baltimoretik Baton Rougea manifestariak bortizki jipoitu zituztela poliziak.

Poliziak arma ugari ditu, eta gutxako askok zuzenean jasan ditugu. Fergusonen matxinada adibide ezin hobea izan zen: Fergusonen, poliziak bere indar guztia hedatu zuen ibilgailu blindatuekin, irismen luzeke gailu akustikokoekin, zorabiatz-granadekin, kanoi laburreko eraso-errifleekin eta kamuflajeko ekipamendu militarrarekin. Nahikoa ez balitz, ohiko armak ere zeramatzen, hala nola, pistolak, taserrak, borraak, eskuburdinak eta piperbeltz espraiak, eta trebatuta zeuden aurrez aurreko borrokan zibilak murritzeko.

Bigilantzia eta ziberteknologia ere arma garrantzitsuak dira haien eskuetan. Poliziako telefono mugikorrak kontrolatzeko gailuak, matrikula-eskanerak, aurpegia ezagutzeko eta portaera aztertzeko softwarea eta abar erabiltzen ditu, gure ekintzak monitorizatzeko eta gure mugimenduak aurrikusteko. Herriarrok bigilatzen dituzte, eta polizien aurkako sentimentuak adieraztera ausartzan den jendea atxilotzen dute. Dagoeneko, Black Lives Matter-en ekintzaileen kasu dokumentatuak izan dira, Segurtasun Nazionaleko Departamentuak espiatu dituenak.

Poliziaren armamentua egunero erabiltzen da jende pobrea eta arrazalizatua zauritzeko eta hiltzeko, bai eta protestak eta erresistentzia erreprimitzeko ere. Basakeria eta hilketa polizialekin amaitzeko modu bakarra polizia erabat desarmatzea da. Horretarako, ez da nahikoa beren arma hilgarriak kentzea. Bestearma “ez-hilgari” batzuk, bigilantzia-tresnak eta abarkentzea eskatzen du, gu erreprimitzeko erabiltzen dituztenak. Azken finean, gizarte osoaaren eraldaketa iraultzailea eskatzen du; izan ere, poliziari indarkeria era gaitasuna kenduz gero, zapalkuntza eta esplotazio kapitalistari eusteko duten funtziola sailhesten da. Dena den, poliziaren armagabete-ahalegin orok arnaspune bat ematen digu bizirauteko, mugimendu gisa hazteko eta azken helburu horretarantz hurbiltzeko.

Armagabetu

Black Lives Matter mugimendua (Biziitza beltzek axola dute) indarkeriatik jaio zen. Estatu Batuetan poliziak hil duen jende beltzaren zerrrenda guk aitorru nahiko genukeena baino luzeagoa da: 2015ean, 1.146 pertsona hil zituen poliziak, eta 2016a bide beretik doa, uztariletilik uztailera bitartean 611 eraildakorekin.

gainerako erakunde publikoetatik. Estatuko beste gorputzek ez bezala, poliziak du agintea norbanakoen eskubideak indarrez kentzeko, baita bizia kentzeko ere. Ezartzen zaizkien legezko mugak alde batera utzita, poliziaren papera legearen eta ordenaren zerbitzuauan atxilotzeko, kolpatzeko, giltzapetzeko eta hiltzeko boterea ematen die.

Polizia ere bortitz da bigarren zentzu batean: beren lana egiten jarraitzen duten bitartean, eguneroko esplotazioak jarraituko du. “Legearen aurriean berdintasuna” mantentzen duten bitartean, txiroeigose-soldatok ordaintzen zaizkie eta etxegabetu egiten dira eta nagusiak irabaziekin geratzen dira. Berdin dio poliziak biolentziarik ez erabiliztea, indarkeria sistemikoak beti iraungo du. Ez dago polizia erakundearen funtsezko indarkeria alda dezakeen entrenamendurik, legezko gainbegiratzerik edo erreformarik.

Poliziaren indarkeriarekin amaitzeko modu bakarra gizartearen eraldaketa iraultzaile baten bidez da, aberastasuna eta baliabideak guztiak eskura jarriko dituena. Polizia erreformatu ordez –egun duten papera mantenduz– erabat deuseztatu behar da.

“Estrategia”

Poliziak ez du soilik hiltzen. Eskolak, ospitaleak eta bide publikoak patruilatzen dituzte. Hiri askotan, etxebitzitzak konplexu publikoen espaloietan barrena ibiltzen dira, langabezi bulegoetan aparkatu, merkataritzaguneetan edo parkeetan. Gune horietan guztietan, nagusitasun zuriar eusten diote, eta jabetza babesten dute pertsonen bizitzaren gainetik. Izan ere, kapitalismoarentzat funtsezko den lan bat egiten dute: pobrezia diziplinatzea, biztanleria beltza, queer, indigena, trans, ez-zuria eta dibertsitate funtzionala duena, bizi-baldintza hondatuak onar ditzaten, desberdintasun sozialak eta isolamendua ereproduzitutu ditzaten eta alienazio eta esplotazio statu quo-aren aurkako edozien disidentzia zigor dezaten.

Ezin da pertsonen aurkako mina bat erreformatu, baina bai desegin, hauek eraikitzen dituzten fabrikak suntsitu eta haien existentziaz onura ateratzent duten gobernuak eta enpresak desegin. Era berean, ez dugu borrokatzen bere aurrekoak baino polizia atseginago, antizago eta trebatuago baten alde, ezta sistema judizial berri baten alde ere. Poliziariak gabeko mundu baten alde borrokatzen dugu. Lanean ari gara polizia-gorputzak –nonahi jarduten dutela ere– desahalduntzeko, desarmatzeko eta desegiteko eta gizarte osoa iraultzeko.

Lanean:

- Bat egin zure lankideekin poliziari laguntza materiala ematen saihesteko, Minneapolisen “Hands Up, Don ‘t Ship” ekintza egin zuten UPSko langileen antzera. Koordinatzaitez gainerakoekin, horrelako ekintzengatik enpresaren errepresaliak minimizatzeko.
- Lan-eremuan dauden erakundeen barruan, poliziaren errerespoaren aurka defendatzeko gaitasun kolektiboa garatu. Piketeak, okupazioak edo protesta-manifestazioak defendatzeko estrategiak aztertu eta garatu. Nagusiak eta poliziak elkarri heldutu ari dira lanean, langileek lanean inolako botererik har ez dezaten.
- Zuen eskubideak ezagutzeko tailerrak antolatu, poliziaren esku hartzearen legezko inpaktuua minimizatzeko, dela greba batean, dela beste edozein egoeratan.

Desahalduntzea

- Polizia-jarduera oztopatuko duten auzo-sareak eralkitzea. Dagoeneko gisa horretako borrokak ematen ari dira AEBetan, eta auzo, lan edo etxebizitzaz erakundeen artean dauden komunikazio sareen bidez aktiba daitzeke. Polizia kontrolatzea eta monitorizatza, baina ez hori bakarrik: erresistentziaren kultura kolektiboa sortzea, poliziari indarra erabiltzea eta pertsona zaurgarriak atxilotzea oztopatu.
- Emakume, queer eta trans taldeak eratzea, kaleko jazarpenaren eta jipoien aurika defendatzeko. Geure burua defendatzeko gai bagara, ez dugu konfiantzarik izan beharko krisi garaietan erasotzen gaituen polizia berarengan.
- Politika errepresiboak indargabetzeko kanpainak antolatzea, hala nola New Yorkeko Stop-and-Frisk edo Houstongo Civil Gang Injunctions.
- Herri-protestaren, informazio-mahaien eta abarren bidez komisaldegi edo polizia-instalazio berriak eralkitzea saihestea.
- Manifestazioetan poliziaren kontrolaren aurka protestatzeko kultura militantea babestea, eta ekitaldi horietan atxiloketak saihestea.

Ikastetxeen:

- Polizia maila guztietako ikastetxeetatik ateratzeko kanpainak garatzea. Hori ikasleen elkarteeitatik, irakasleen sindikatuetatik edo gurasoen elkarteeitatik bultzza daitake.
- Poliziaren errekrutamendu-kanpainen aurka agertzea, adibidez, emplegazoketan edo ikastetxeetan.
- Poliziak irakaskuntza-erakundeak bere helburuetarako erabiltzearen aurka egitea, hala nola polizia “erreformatzen” duten ikerketa-akordioak –haren legitimitatea indartzen dutenak–, edo istiluen aurkako poliziak mobilizazioetara ekartzeko saiakerak.

Daniel Holtzclaw Oklahomako polizia bortxatzailearen kasuak erakusten duen bezala, gure gorputzak ez badira geureak; Eric Garner eta Alton Sterlingen kasuek mundu kapitalista batean eguneroko biziraupena umilioaarekin, era soekin eta heriotzarekin zigortzen bada, orduan borroka ezin da izan polizia “bigunago”, anitzagoa edo komunitatean oinarritutako batengatik. Poliziak gure bizitzekiko duen botere absolutu eta eztabaidaezina gure botere faltarekiko zuzenki proportzionala da. Poliziari botere hori kentzen badiogu jarduten duten espazio guztieta, erealitate hori aldatzen has gaitezke.

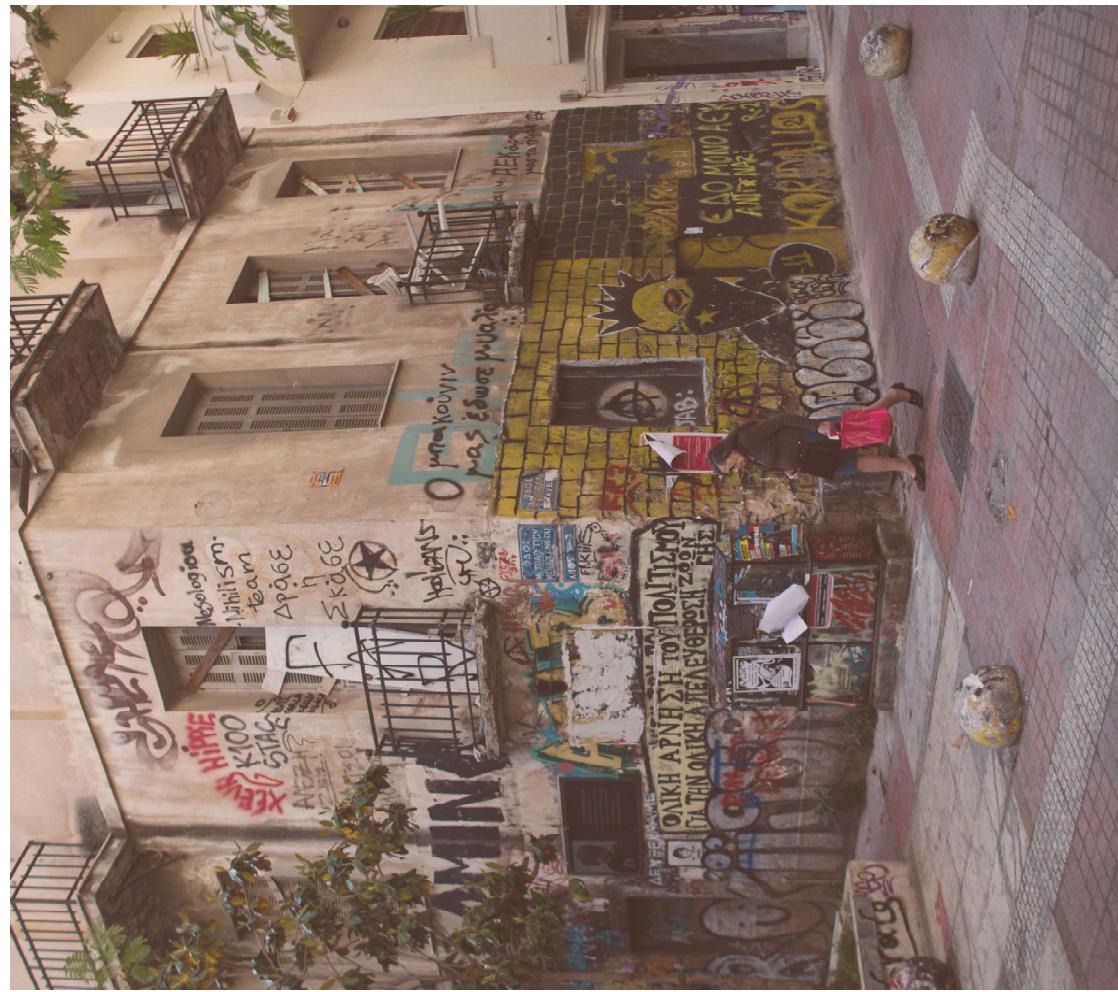
Nola desahaldundu dezakegu polizia eta nola ahaldundu geure burua? Hori epe luzerako projektua da eta komunitate harremanan berreraikitzae ekarriko du, arazo sozialak konpontzeko eta indarkeria polizialaren aurka egiteko, eta zatikatze kapitalista elkartze libreaezin ordezkatzeko.

Lehenik eta behin, bata bestearengan konfiantza izan dezakigu, eta ez poliziarengan. Laguntza eskatzeko poliziari deitzen diogun bakoitzean, norbait zaurituta edo hilda ateratzeko arriskua hartzen dugu. Baina komunikazio-sareak, autoprestakuntzarako aukerak eta hainbat egoeratan gerta daitezkeen gatzazzak kolektiboki konpontzeko aukerak garatzen baditugu, polizia gure bizitzetatik baztertzen has gaitezke. Polizia gure gatzazketan bitartekari izan beharrean, gure kontura konpontzen has gaitezke.

Bigarrenik, poliziaren indarkeriaren aurka borrokatzeko erakundeak eraiki ditzakigu. Poliziaren jokabidea kontrolatzeko edo gure auzoetan haren zilegitasuna zalantzan jartzeko talde espezifikoak izan litezke. Aldi berean, auzoan, ikastetxeen edo lantoltxian era guztietako taldeek poliziaren boterearen hedapenaren aurka egin lezakete, eta haren indarkeriari erantzun, hora gertatzen denean.

Hirugarrenik, “poliziari gabeko eremuak” gara ditzakagu gure auzoetan, behin gure kontura arazo sozialak konpontzeko eta poliziaren impunitateari aure egiteko nahikoia indar dugunean. Horrek espazio publikoak

aldarrikatzea ekarriko du, gure kexak adierazteko, alternatibak irudikatzeko eta sozializatzeko, eta, aldi berean, kapitalismoak sortzen duen eta poliziari eusten dion zatiketari desafio egiten diogu. Aldi baterako “poliziarik gabeko eremuak” izaten has litezke, eta hedatu, komunitateak mantendu eta defendatutako okupazio erdi-iraunkorrak izan arte.

Hona hemen polizia desahalduntzeko ideia zehatz batzuk:

Etxeen:

- Telefono zerrendak eta erantzun azkarreko sareak garatzea, informazio garantzitsua partekatzeko, poliziaren kontrol edo sarekaden berri emateko eta poliziaren mehatxuei denbora errealean erantzuteko. Polizia-jokabideak erregistratza eta ekintza kolektiboak egitea, unean uneko polizia-indarkeria geldiarazteko eta erasotutako pertsonak zaintzeo.

- Gatazketan bitartekaritza-trebetasunak aztertza eta partekatzea, zaratengatiko kexak bezalako desadostasun txikiak bizilagunen artean kompon daitzen, polizia tartean sartu gabe. Trebetasun horiek auzoko elkartea edo kolektiboetan eraikitzen hastea.
- Genero-indarkeriaren eta sexu-jazarpenaren aurkako defentsa-taldeak eraikitzea, erasotuak izandakoak buru direla. Jendeak poliziarenengana jotzen du espazio pribatuari indarkeriari heltzeko beste modurik ez duenean, baina alternatibak badaude, hala nola laguntza-sareak, krisi-zentroak edo autodefentsarako taldeak, poliziaren esku-hartzea alde batera uzten has gaitezke.

- Etxegabetzeen aurika borrokatzea. Polizia existitzen da jabetza babesteko eta langile klaseari ordainarazteko. Maizterren sindikatuak, elkartasun-sareak, etxegabetzeen aurkako defentsa-taldeak edo bizilaguneak –bizileku bat izan dezaten– defendatzen dezaketen bestelako erakundeak eraikitzea, ordaintzeko duten gaitasuna kontuan hartu gabe. Polizia etxegabetze batera joaten denean, hor egon behar gara, hauek bota eta bizilagunak beren etxeetan mantentzeko.

Kaleetan:

- Auzokoak animatzea poliziarekin hitz egiteari uko egin diezaioten auzoan kuxkuxeatzen etortzen direnean. Txibateoa sustatzen duten eta batzuk zein besteari kriminalizatzen eta espeteratzen laguntzen duten kanpainen aurka protesta egitea eta hauek deskalifikatzea.